

SWEDISH A2 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A2 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
SUECO A2 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)
Mardi 21 mai 2002 (après-midi)
Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

Välj del A eller del B.

DEL A

Analysera och jämför följande två texter:

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema(n). Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten.

Text 1 (a)

Fram till jag var tretton år hade jag inte tänkt särskilt mycket på att jag var flicka. Jag växte upp bland mina bröder och tydde mig till dem under mammas svåra sjukdom. Och så min vänskap till Kent. Som flicka hade jag aldrig behövt känna mig underlägsen “på fältet”. Jag skötte mig bra när det gällde att klättra i träd, springa, svära och domdera. Jag
5 var djärv. Hoppade och dök högre än min äldre syster från trampolinen när jag var så liten att jag inte kunde simma ännu. Jag var djärvast i skidbacken och minst - liksom på skridskor.

Det var inte svårt att begripa vem som hade det roligast här i världen, pojkar eller flickor. Jag behövde inte anstränga mig för att hänga med. Det togs underligt nog som en
10 självklarhet. Mina bröder sökte inte uppmuntra ett kvinnligt uppträdande, tvärtom. Jag hade också dunkelt begripit vilket helvete det måste vara att föda fram barn på barn och inte orka med dem.....

När jag vaknade som tonåring klockan tre och fyra på morgonen och bara skakade, när far inte begrep vad som stod på – var det inte bara ångesten över min mor – nej det var
15 saknaden och oron över att inte hitta pojken i mig längre: Gemenskapen i den trygga säkra manliga världen där man bara var tillhörig, utan att anstränga sig.

Att vara kvinna skulle bli en kamp, min egen mors sega kamp för att få tid och råd och kraft att skaffa sig en människas identitetskort.

Ur *Drömmen om ett liv* (1996), roman av Sun Axelsson f 1935

Text 1 (b)

Under terminens sista skrivning i engelska skrev Nina dagbok. Hon skrev ömsom dagbok och ömsom engelskskrivning. I dagboken skrev hon:

5 “Engelskskrivning. Jag sitter i skrivsalen. Vad är djupsinne? Oändligheten är lika tyst som vanligt när jag för tusende gången bestämmer mig för att det inte spelar någon roll om man är falskt eller äkta djupsinnig eller inte djup alls.

Vad är skillnaden mellan falsk och äkta?

Varför måste man vara glad och trevlig?

Varför får man inte hata sina medmänniskor?

Varför måste man truga folk som säger nej tack?

10 Varför tycker Thomas att “Leva sitt liv” är en underbar film när Marie Louise och jag tycker att den är falskt djupsinnig?

Varför måste man vara som andra?

15 Ännu tror alla att jag är intelligent och innehållsrik. De tror att jag har något att dölja bara för att jag aldrig talar med dom om mina känslor. Jag får inte göra mig till ett kombinationslås som ingen kan öppna.

20 Jag sitter i skrivsalen längst bak. Framför mig ser jag en oöverskådlig mängd ryggar. Det sägs att ryggar kan vara uttrycksfulla, men det är inte dom här. Det var inte ryggarna i filmen igår heller. Fy vilken trist film. “Leva sitt liv”, en film i tolv tablåer av en fransk regissör: Rummet, den unge mannen, den förste mannen, Nana (huvudpersonen i filmen) filosoferar utan att veta om det, osv.”

Ur *Andra resan till Folkestone* (1981), roman av Åsa Moberg f 1947

DEL B

Analysera och jämför följande två texter:

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema(n). Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten.

Text 2 (a)

Minnena ser mig
En junimorgon då det är för tidigt
att vakna men för sent att somna om.

Jag måste ut i grönskan som är fullsatt
5 av minnen, och de följer mig med blicken.

De syns inte, de smälter helt ihop
med bakgrunden, perfekta kameleoner*.

De är så nära att jag hör dem andas
fast fågelsången är bedövande.

En dikt från 1983 av Tomas Tranströmer f 1931

* kameleont: ödledjur som växlar färg efter omgivningen

Text 2 (b)

Jag är en nattarbetare. Därmed inte sagt att jag arbetar varje natt, jag hör inte till dem som alltid måste ha något arbete för sig för att trivas. Men ska jag få någonting gjort så ska det vara nattetid. När jag haft hela dagen på mig för att mjuka upp mig och ladda upp mig, när hjärnan är som rörligast och kroppen mår som bäst, när allt är tyst, hela huset, hela omgivningen utandas medvetlöshet och frid. Människors tystnad. Naturens ljud kan inte störa. Blåstens sus, eller regnets prassel eller fåglars sång – om man sitter uppe så länge - det är alltsammans sådant som harmonierar med tystnaden, det ingår som ingredienser i den. Det är bara människors ljud som kan störa, de nöjer sig inte med att tona i mitt medvetandes periferi, de går rätt på mig och fordrar min uppmärksamhet. Ingenting stimulerar arbetsförmågan så som den suveräna känslan av isolation, av att vara ensam vaken, ensam medveten bland de sovande.

Nu lägger jag samman papperen och reser mig och sträcker på mig och slår upp verandadörren för att vädra ut röken. Det är ljust ute, det är månsken. Jag går ut i gräset, runt huset, fram under träden till åkerkanten.

15 Träden rör sig i vinden och jag rör mig under dem, vaken och seende, väckt av livets beröring.

Från *Somrarnas ansikten*, ett prosaurval 1975 av Sven Barthel, författare och konstnär, f 1903.